

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 3. Oleum esse de necessitate hujus Sacramentis certum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

stituisse. Cùmque nihil certum, sive in Scriptura, sive in Traditione inveniantur circa tempus institutionis illius, libenter fateor me tempus illud ignorare. Tamen probabiliter dici possit illud instituisse, dum Apostolis pollicitus est Luc. ult. *In diebus illis dabo vobis virtutem ex alto. Act. 1. Vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos dies.* Item, *Accipietis virtutem supervenientis Spiritus sancti in vos.*

10 Id solum videtur certum, Sacramentum hoc in usu positum non fuisse ante diem Pentecostes. Quia, ut rectè S. Thomas q. 72. a. 1. ad 2. in hoc Sacramento datur plenitudo Spiritus sancti, quam ante Christi Resurrectionem & Ascensionem dari conveniens non fuit, Evangelio testante: *Nondum erat Spiritus datus, quia Jesus nondum erat glorificatus.* Joan. 7.

11 Glorificato autem Jesu, Spiritus sancti plenitudo, non signo sacramentali, sed extraordinario & miraculoso Apostolis data fuit in die Pentecostes. Accepto verò Spiritu sancto, Apostoli eundem Spiritum sanctum aliis communicarunt, non semper per collationem hujus Sacramenti, sed quandoque visibilibus signis, utque extraordinariis & prodigiis; idque accidit quando per impositionem manuum sine oleo, vel chrysmate, Spiritus sanctus per ipsos subinde extraordinariè & prodigiôsè communicatus fuit. Potens est enim Deus effectum Sacramenti sine Sacramento conferre. Teste Concilio Moguntino anni 1549. c. 4. *Cùm initio Spiritus sanctus ad evidentiorum recentis ad huc fidei commendationem signo visibili infunderet baptizatis; externâ unctione... tunc non erat opus, Deo effectum Sacramenti Confirmationis sine Sacramento per signa & prodigia conferente: postea verò adultâ Ecclesiâ, & stabilitâ fide, signa externa apparere cessaverunt... mox in locum visibilibus signis, unctio chrysmatis adhiberi cepit.*

12 Quandoque etiam Apostoli cum unctione baptizatis manus imposuerunt, tuncque Confirmationis Sacramentum ipsis contulerunt. Quod quidem Waldensis noster in suo Doctrinali fidei de Sacram. Confirm. c. 113. probat ex his verbis Authoris libri de Cœlesti Hierarchia, juxta versionem Thomæ Vercellensis. *Apostoli, secundum divinam inspirationem, hoc Sacramentum ex re perfecta vocant unguenti perfectionem. Post quæ subdit Waldensis: Ecce Apostoli ipsi, inspirati à Deo, vocaverunt hoc Sacramentum unguenti perfectionem. Nemo igitur dicat, qui vult esse fidelis, quod Sacramentum Confirmationis fiebat sine olei unctione, per solam manus impositionem, à Christo & Apostolis. Non enim minus manus imponit, qui unguendo imponit.* Idipsum ex Tertulliano, Cypriano, Ambrosio, Chrysostomo, Augustino, Ildoro, Beda, Amalario, Fortunato probatur c. 7.

CAPUT III.

Oleum esse de necessitate hujus Sacramenti certum est.

13 Id enim aded certum habent Doctores passim omnes, ut de fide esse noster Waldensis loco citato innuat, cum ait: *Nemo dicat, qui vult esse fidelis, quod Sacramentum Confirmationis (ab Apostolis) fiebat sine olei unctione, per solam manus impositionem.* Et Franciscus Farvacques opus. de Confirm. cap. 2. q. 1. miram, catholicisque auribus hæc tenens inauditam asserit opinionem Morini l. 9. de Pœnit. c. 9. dicentis, Sacramentum istud aliquando administratum fuisse per siccam manus impositionem. Cujus oppositum contare dicit ex perpetua Ecclesiæ praxi, quæ à temporibus Apostolorum, ad hæc usque tempora, oleum indispensabiliter adhibuit. Quod s. r. demonstrat ex variis & in dubitatis testimoniis Cypriani, Basilii,

Optati Milcvitani, Ambrosii, Augustini. Et (quod testimonium majus est) ex 1. Joann. 2. *Vos unctionem habetis à Spiritu sancto.* Quod de olei unctione Augustinus & Rabanus interpretantur. Nec solida sunt Morini in contrarium argumenta, prout idem Author s. 2. ostendit. Præcipuum est illud, quod petit ex can. 8. Concilii Niceni: *De his qui se nominant Catharos, id est mundos, si aliquando venerint ad Ecclesiam Catholicam, placuit sancto & magno Concilio, ut impositionem manus accipientes, sic in Clero permanerent.* Quia imprimis Christianus Lupus ad eundem canonem observat, versionem istam Dionysii exigui minime exactam esse, sed vertere debuisse, *manus impositionem acceptam habentes.* Deinde eo canone sermo non est de manus impositione confirmatoria, sed ordinatoria, uti Morinus ipse tandem agnovit p. 3. de Sacram. Ordinis exercit. 5. c. 12. n. 14.

14 Illa verò manuum impositio in Spiritum sanctum, quæ hæretici ad Ecclesiam redeuntes in ea recipiebantur, penitentialis erat, & signum admissionis ad Catholicam pacem & unitatem; non confirmatoria, ut ostendit s. 3.

Nec in eo differentia erat inter hæreticos lapsos, & hæreticos natos, uti demonstrat s. 4. tamen differentia fuerit in eo quod hæretici nati faciliori venia, quod nondum habuerant, accipiebant, quam si habuissent, & deseruissent, inquit Augustinus l. 2. contra Crescon. c. 16.

15 Porro oleum in Confirmatione de necessitate adhibendum, esse oleum olivarum, S. Thomas q. 72. a. 2. ad 3. & Doctores omnes tradunt post Gregorium VII. qui damnavit errorem Armenorum, qui oleo ex floribus distillato confirmabant.

CAPUT IV.

Balsamum, oleo mixtum, esse de necessitate Sacramenti, non est ita certum.

17 **Q**uia non desunt doctissimi magnique nominis Theologi (ait Jacobus Payva Andræus, Theologus Florentinus, lib. 8. orthodox. explicat. pag. 683) qui existimant, balsamum magis ad Sacramenti ornatum, quam ad essentiam pertinere. Ita namque Aureolus in 4. dist. 7. q. 1. Sortus ibidem q. un. a. 2. Etilius ibidem s. 8. Cajetanus 3. p. q. 72. a. 2. Navarrus c. 22. Victoria, Molanus, Jacobus Baius, Valencia, Dicaflillo, alique plures, quos refert Leander de Confirm. disp. 3. q. 3. Ita etiam Gamachæus in tract. de Confirm. Nec sine fundamento.

18 Quodd enim balsamum sit de necessitate Sacramenti, neque ex Scriptura constat (quæ hæc de re nihil dicit) neque ex Traditione. Quia tamen constat ex antiqua Ecclesiæ etiam Orientalis praxi balsamum oleo admiscendum; idèque Gregorius VII. l. 7. epist. 1. merito reprehenderit Armenos, quod sacrum chrysmâ, contra Ecclesiæ morem, ex balsamo non conficerent, sed ex butyro: continuè non sequitur, illum Ecclesiæ morem servandum esse de necessitate Sacramenti, sed duntaxat necessitate præcepti.

19 Et tamen Florentinum declaraverit, materiam Confirmationis esse chrysmâ ex oleo, & balsamo; equidem non expressit quomodo balsamum requiratur (ait Bellarminus l. 2. de Confirm. c. 10.) an de necessitate Sacramenti, an de necessitate præcepti: & propter fundamenta proximè subicienda, putant viri isti egregii & prudentissimi (prosequitur Payva loco citato) à Florentino magis deseri materiam præceptam, quam necessarium necessitate Sacramenti. Sicut enim non omnia quæ Florentinum assignavit pro forma hujus Sacramenti, sunt de necessitate Sacramenti (prout videbitur